

Sygn. akt IV U 1612/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Leon Popiel
Protokolant:	st. sekr. sądowy Alina Dziarkowska

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2015 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy T. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania T. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 3 sierpnia 2015 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję, zalicza ubezpieczonemu T. G. okres pracy w szczególnych warunkach od 2.03.1981 r. do 31.03.1991 r. i przyznaje prawo do emerytury od 17.08.2015 r.

/-/ SSO L. Popiel

Sygn. akt: IV U 1612/15

UZASADNIENIE

Ubezpieczony T. G. w dniu 21.07.2015r. wniósł o przyznanie prawa do emerytury w związku z ukończeniem 60 lat życia .

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 3.08.2015r. na podstawie art. 24, 32 i art.184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. nr 162, poz. 1118 ze zm. dalej jako ustawa o emeryturach)_@K oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 83, nr 8, poz. 43 ze zm. dalej jako rozporządzenie) odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury, gdyż nie udowodnił on 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Od powyższej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie zaskarżając ją w całości. Wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury. Podał, iż nie jest w stanie przedstawić świadectw pracy w szczególnych warunkach, gdyż firmy w już nie istnieją. Wykonywał pracę traktorzysty w Spółdzielni Kółek Rolniczych w J., co mogą potwierdzićawnioskowani świadkowie.

Organ rentowy domagał się oddalenia odwołania podnosząc, iż ubezpieczony nie udowodnił 15 pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy uznał natomiast 9 lat, 9 miesięcy i 5 dni pracy w warunkach szczególnych.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony T. G. ur. (...) od 2.03.1981r. do 31.03.1991r. był zatrudniony w Spółdzielni Kółek Rolniczych w J. na stanowisku traktorzysty. Od wczesnej wiosny do późnej jesieni pracował w polu w ramach usług dla rolników, natomiast zimą jeździł ciągnikiem w transporcie. Pracował co najmniej 8 godzin dziennie orząc, bronując, siejąc zboże i nawozy, a zimą rozwożąc węgiel, paszę dla bydła i wykonując inne usługi transportowe. Pracodawca wystawiając świadectwo pracy dnia 31.03.1991r. jako zajmowane stanowisko wpisał „ traktorzysta”. Z akt osobowych wynika, iż od początku do końca zatrudnienia ubezpieczony pracował na stanowisku traktorzysty. Świadczą o tym : podanie o przyjęcie do pracy, umowa o pracę, badanie okresowe, zakres czynności i angaże zmieniające zasady wynagradzania.

Dowód: akta osobowe k. 8, zeznania świadków G. M. k.13, P. B. k. 13, L. R. k. 14.

Wnioskodawca do 1.01.1991r. udowodnił 26 lat, 5 m-cy i 20 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego. Organ rentowy uznał za udowodnione 9 lat, 9 m-cy i 5 dni pracy w szczególnych warunkach (bezsporne).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art.184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz. 748) u_@Kubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

@POCZ@ 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne i otoczenia (ust. 2 art. 32 ustawy).

Nadto zważyć należy, iż art. 32 ust. 4 cytowanej ustawy nie został zmieniony i pozostał w brzmieniu: wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Przepisami dotychczasowymi określającymi wiek emerytalny pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których tym osobom przysługuje prawo do emerytury, o jakich mowa w art. 32 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, są przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku

emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 83, nr 8, poz. 43 ze zm.) oraz wydane na jego podstawie inne akty prawne (delegacja ustawowa: § 2 cytowanego rozporządzenia).

W myśl § 4 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
2. ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w przedmiotowym rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy (§ 2 ust. 1 cytowanego rozporządzenia). Jednocześnie chodzi tu o zatrudnienie w szczególnych warunkach w wymiarze 15 lat do 31.12.1999r. na podstawie mowy o pracę.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zebranych w aktach osobowych ubezpieczonego, aktach ZUS-u i na podstawie zeznań przesłuchanych świadków. Świadkowie potwierdzili wyjaśnienia ubezpieczonego, iż pracował na stanowisku w szczególnych warunkach tj. na stanowisku traktorzysty.

Sąd dał wiarę ubezpieczonemu i zeznaniom świadków , iż cały czas był zatrudniony jako kierowca ciągnika od wiosny do jesieni świadcząc usługi dla rolników. Natomiast porą zimową pracował w transporcie.

W świetle powyższego ubezpieczony spełnił też warunek 15 lat pracy w szczególnych warunkach, gdyż łącznie z okresem uznanym przez organ rentowy udowodnił dużo więcej niż 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Nabył więc prawo do wcześniejszej emerytury na podstawie art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach.

Stanowisko traktorzysty wymienione jest w wykazie A dziale VIII pkt 3 „ w transporcie i łączności” rozporządzenia z 1983r. Zdaniem Sądu wymienienie tego stanowiska w dział „ transport „, nie świadczy o tym, iż kierowca ciągnika powinien pracować tylko w transporcie, gdyż pod tą samą pozycją jest wymieniona praca kierowców kombajnów i pojazdów gąsienicowych. Jak powszechnie wiadomo kombajn i pojazdy gąsienicowe nie służą do transportu.

W tym stanie rzeczy na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc należało orzec jak w sentencji.

/-/SSO L. Popiel